

[Kofod-Svendsen]

vosker, fordi flere og flere bliver omfattet af dem.

Når spørgsmålet om, hvad man vil gøre, er stillet, tror jeg derfor, at vi i fællesskab må udvikle aktivlinien og også føre en sådan økonomisk politik, at virksomhederne får mulighed for at udvide og ansætte flere. Den bedste socialpolitik, den bedste forebyggende socialpolitik er faktisk en aktiv beskæftigelseslinie. Det er ikke noget, vi kan præstere fra den ene dag til den anden, men det er nogle af de mærkesager, jeg tror må trækkes frem, når man ønsker, at overførselsindkomsterne bliver mindre.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Det har været en god og livlig debat her i eftermiddag, og det viser noget om, at det er godt, at emnet bliver taget op og vendt en gang imellem.

Jeg vil gerne komme med nogle få kommentarer af mere generel art, og jeg vil gerne understrege én gang til, at det er vigtigt, at vi støtter den aktiverende indsats over for mennesker, der på en eller anden måde ikke er i beskæftigelse, og det er specielt de unge mennesker, jeg tænker på her, da det er den første betingelse for, at de ikke bliver låst fast i bistandssystemet.

Men også når det gælder de nedslidte, er det vigtigt, at vi viser et ansvar, og at vi bliver dygtigere til at revalidere og til at omskole folk til arbejdsmarkedet. Det skal være sådan, at man skal yde en indsats selv, i stedet for den holdning, vi har haft i mange år efterhånden, at man ikke skulle yde noget for den hjælp, man fik. Det vil sige, at vi skal ind og have en holdningsmæssig ændring til tingene, men jeg vil da gerne understrege, at de, der har hjælp behov, også skal have den; det er ikke det, der skal laves om.

Den første betingelse for, at vi kan vise et ansvar i disse ting, er, at vi har en sund økonomi, sådan at der bliver nogle arbejdspladser at sende folk ud på.

Arbejdsløshedsdagpengene og forsikringsprincippet har været berørt, og det er da i hvert fald et område, hvor man kan være med til en medfinansiering, hvis man bliver arbejdsløs.

Det skal også være sådan, at det kan betale sig at arbejde og ikke bare modtage kontanthjælp og derved også blive låst fast; det er en udvikling, der jo er øget i forhold til tidligere.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at den bedste indsats for de svagest stillede vil være en fortsættelse af regeringens økonomiske politik og en gennemførelse af de strukturpolitiske initiativer, regeringen har foreslået.

Pia Kjærsgaard (FP):

Tjenestemandspensioner, syge- og barselpenge, uddannelsesstøtte, boligstøtte, folkepension, førtidspension, arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp, efterløn, børnetilskud og børnecheck – det er de penge, som vi går og forærer hinanden, og det er det, der har været til debat i dag, også kaldet overførselsindkomster.

I modsætning til socialministeren synes jeg faktisk ikke, vi har haft en særlig god debat. Jeg skal beklage, at Folketingets syv partier, som jeg nævnte før, i stedet for nærmest at have rottet sig sammen mod Fremskridtspartiet og være gået ned i nogle detaljer, som slet, slet ikke på nuværende tidspunkt havde været væsentlige at diskutere, ikke har sagt: Det kunne da være, at der lå et problem i det her – hvilket jeg da i hvert fald må forstå at nogle af partierne har forståelse for.

Det kan ganske enkelt ikke lade sig gøre, at overførselsindkomster stiger i den takt, som vi har været vidne til igennem de senere år, uden at Folketinget griber ind. Det burde man have forholdt sig til i dag i stedet for at føre debatten på det niveau, som vi i hvert fald fra Fremskridtspartiets side synes at specielt ordførerne for De Konservative, Socialdemokratiet og Centrum-Demokraterne har holdt sig på.

Jeg blev stillet et spørgsmål af fru Pia Christmas-Møller: Hvad nu, hvis man ikke ønskede det retsprincip, som vi har vedrørende vores lovgivning nu, altså dette med, at alle får det samme og man bare kan slå op og så se, hvad de forskellige skal have? Hvor meget ville Fremskridtspartiet så egentlig ofre på at ansætte flere offentligt ansatte, og hvor mange skulle der ansættes mere i den offentlige sektor? Jamen så forstår jeg sådan set ikke, at antallet af sagsbehandlere ikke er reduceret, siden man indførte retsprincippet. Jeg forstår ærlig talt ikke, fru Pia Christmas-Møller, at man ikke har reduceret antallet af sagsbehandlere; tværtimod er det jo steget efter det retsprincip, som fru Pia Christmas-Møller altså hylder, og som hun synes er det eneste saliggørende.